Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31304
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

rabant cū reliquias pius ostensas amodo ostendere nō
ualerent. qd dicā tanta tristicia ꝛ meror omis obse
debat qd alt altēm pē tristicia vix aspicere posset. cū ia
cantat ꝛ uenit ad capitulū ubi pro omib⁹ mulcet
ut deuotissimas orationes deo offerret ut reliquias su
as dignaret reuelare. quo fō iuuenis ad laborem
uiuit ꝛ monachi capellā sci Johis cū iusso q secū m
uisione noctis ierat ad querendas reliquias mānuc
quas cū quererent ꝛ minime inuenirent monachi q
eas nō nouerat nec uiderat ceciuit q frere cessauit et
merens ad monasteriū rediit. sz iuis q eas uiderat
diligenter querens eas dnō cooperante in matta iace
tes inuenit q gaudio magno replet iuuenis la
bore existens eas detulit qui ingenti gaudio re
plen. Monacho q eas delongīq attulerat ostēde
rint q iuramēto maximo affirmabat eas ēe uas
et scas reliquias quas attulerat signa uerilica in
pis ostendens. Et sic solat ē dnus seruos suos
mirpotis ꝛ misericors dis voles uisū que
monachi pscpe uiderat certificari. cuida
pegine virgini deuote bonū testimonū apluribz
talia habēti porrexit ostendit x̄ Cura idem
idem temp mpredenti nocte ul mipā nocte cum